

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **P. T. T.**, zastoupené Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2018, č. j. OAM-874/ZA-ZA11-HA10-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2018, č. j. 42 Az 2/2018 – 24,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zastavil, pro nepřípustnost, řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) ve spojení s 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, neboť žádost o udělení mezinárodní ochrany stěžovatelka podala opakovaně.

[2] Stěžovatelka rozhodnutí žalovaného napadla žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem. V žalobě požádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že řízení o žádosti o mezinárodní ochranu by se při neudělení odkladného účinku žalobě stalo prakticky bezvýznamným, neboť by žalobkyně musela na rozhodnutí soudu čekat mimo území ČR bez možnosti legálně se vrátit. V této souvislosti poukázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, a usnesení Městského soudu ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011 - 40. Nepřiznáním odkladného účinku žalobkyně ztratí v řízení značnou část svých procesních práv. Státu udělením odkladného účinku žalobě nevznikne žádná újma. Závěrem uvádí, že v České republice žijí její 3 zletilé děti, vnoučata a sourozenci; v domovském státě nemá žádné zázemí.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě vyjádřil. Nepřiznání odkladného účinku žalobě nepovede k vyhoštění do země původu, a to ani nepřímo. Stěžovatelce nic nebrání, aby svou pobytovou situaci řešila v režimu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Účelem řízení o udělení mezinárodní ochrany nemůže být řešení pobytového statusu cizince, k čemuž uvádí rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2014, č. j. 45 Az 10/2014 - 38, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2014, č. j. 5 Azs 37/2003 - 46. Judikatura citovaná stěžovatelkou na nyní projednávanou věc skutkově ani právně nedopadá.

[4] Krajský soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. V odůvodnění zdůraznil, že řízení o žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany nemůže automaticky způsobit tvrzenou újmu, neboť se nejedná o řízení, kterým by, byť v navazující části, byla žalobkyně nucena opustit území České republiky. Pokud by i přesto na svých tvrzeních trvala, bylo její povinností je i prokázat. K návrhu (resp. žalobě) však nedoložila žádné relevantní důkazní prostředky, kterými by se dala její tvrzení hodnověrně ověřit. Žalobkyně neunesla své důkazní břemeno.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl součástí neúplné kasační stížnosti. Soud stěžovatelku proto vyzval, aby kasační stížnost doplnila a upozornil ji na skutečnost, že podaný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postrádá důvody, pro něž se žádá. K jejich doplnění stanovil lhůtu sedmi dnů, která uplynula v pondělí 4. 2. 2019. Stěžovatelka v této lhůtě návrh nedoplnila.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a po zvážení argumentů stěžovatelky dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[7] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[9] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[10] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[11] V nyní projednávaném případě stěžovatelka návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnila, a to ani na po upozornění ze strany soudu. Neunesla tedy nejen břemeno důkazní,

ale ani prvotní břemeno tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatelka netvrdila, a tím méně prokázala, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatelky, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám).

[12] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud podotýká, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředbíhá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[13] Soud nadto podotýká, že řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není pokračování řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud rozhodnutím o návrhu toto řízení končí a není proti němu přípustná kasační stížnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, č. 507/2005 Sb. NSS). Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak začíná nové řízení. Samotný návrh musí obsahovat důvody, pro něž se žádá. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet tyto důvody či konkrétní okolnosti, které by měly svědčit jeho požadavku vznesenému v návrhu na přiznání odkladného účinku, ať už ze správního spisu či spisu soudního. Naopak, takový postup je soudu zapovězen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018 - 46).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu